

## Otvorenie výstavy OTIS LAUBERT: UMENIE BY VÁS MOHLO AJ VYLIEČIŤ

23. 3. 2026 | TLAČOVÁ SPRÁVA

Svet tvorby Otisa Lauberta sa dotýka každého z nás. Je nám dôverne známy, no predsa dokáže prekvapiť. Vede nás k nečakaným pohľadom na svet a stav vecí, s ktorými denne prichádzame do kontaktu aj s tými, ktoré nás presahujú. V tvorbe využíva bežné predmety (ready-mades), ktoré zbiera, kategorizuje a dáva im nový život. Prelínaním banálneho a nadčasového, princípmi paradoxu, vtipu a obrazovej či slovnej hry komponuje vizuálne metafory a komentáre aktuálneho sveta. Naviguje nás k zašifrovanému tajomstvu aj k našim vlastným asociáciám.

U Otisa Lauberta by sme našli príspevok snáď k akejkol'vek téme a oblasti života. Nie všetky sú známe, mnohé ostávajú skryté v jeho bratislavskom depozitári a ateliéri v jednom. Mnohovrstevná tvorba tohto medzinárodne renomovaného autora je jednou výstavou neobsiahnuteľná. Ponúka však sondu do vybraných oblastí, akými sú interpretácie diel kolegov umelcov, Japonsko, poštové umenie, interpretovaný textil, hudba či mapy, ktoré patria k jeho zásadným sériám.

Výstavu môžeme vnímať ako dobrodružnú expedíciu, ktorá nám niečo poodhalí a niečo ponechá zahalené tajomstvom. Nesleduje chronológiu vzniku diel, ale vybrané témy, ktoré poukazujú na princípy tvorby autora. Predstavuje doteraz nevystavené kresby zo 60. rokov 20. storočia, koláže, asambláže a objekty z obdobia šiestich desaťročí. Chvilami pri nich môžeme nadobudnúť pocit dejá vu, chvíľami sa budeme cítiť ako objavitelia nových svetov. Otis Laubert nám tvorbou blízkou vizuálnej poézii dokazuje a odkazuje to, čo sa dnes potvrdzuje aj na vedeckej úrovni – že umenie má aj terapeutický potenciál a možno by nás mohlo aj vyliečiť.

– Daniela Čarná

*Otis Laubert (\* 1946, Valaská) patrí ku generácii umelcov, ktorí vstupovali na alternatívnu výtvarnú scénu koncom 60. a v 70. rokoch 20. stor. Študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave (1961 – 1965). Jeho prvé verejné vystúpenie sa konalo počas 1. otvoreného ateliéru v bratislavskom ateliéri Rudolfa Sikoru na Tehelnej 32 (1970). V ateliéri založil tzv. Filiálku Guggenheimovho múzea, kde počas normalizácie organizoval bytové výstavy. Participoval na Majstrovstvách Bratislavy v posune artefaktu iniciovaných Deziderom Tóthom (1979 – 1986), udržiaval pravidelné kontakty s českou a moravskou scénou. Jeho tvorba vychádza z konceptuálnych východísk, odkazu dadaizmu, Kurta Schwittersa, Marcela Duchampa a Fluxu. Má za sebou desiatky samostatných výstav a účastí na ťažiskových domácich aj medzinárodných projektoch. V Banskej Bystrici mal samostatnú výstavu v roku 1994 (Témy, kurátorka Alena Vrbanová). Žije a tvorí v Bratislave, kde v rokoch 2015 – 2016 existovalo Múzeum Otisa Lauberta.*



Otis Laubert: Hneď po tom, ako ma neprijali na Berklee. Idea 2018/realizácia 2021. Foto – Adam Šakový